

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ - ਨੰਬਰ ਤੇਈਂ

Jeff Pippenger

2026-01-04

ਗਿਣਤੀ ਤੇਈਂ

ਲੇਖ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਫਿਰ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਸ਼ੇਮ ਤੋਂ ਅਬਰਾਹਮ ਤੱਕ ਦਸ ਨਾਂਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਬਾਬਲ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਤਿਹਰੇ ਵਾਚੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸਹਾਕ ਦੀ ਬਲੀ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ “ਗਿਆਰਾਂ” ਅਲਫਾ ਆਰੰਭ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ “ਬਾਈ” ਓਮੇਗਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਨਾਂਵਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।”

ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਕਾਇਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਹਾਬਿਲ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਮੁੜ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਲ-ਪੂਲਯ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਆਇਆ: ਜਲ-ਪੂਲਯ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਦਨ ਦੇ ਫਾਟਕ ਉੱਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਲ-ਪੂਲਯ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਾਸਨਾ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਵੇਦੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਈਬਲੀ ਲੋੜਾਂ ਸਨ। ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਠੋਕ-ਪੀਟ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੱਥਰ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਰੱਖ ਕੇ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਾਰੇ ਦੇ।

ਮਿਨਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਮਰੇਦ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਮ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਨਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਵੀ। ਮਿਨਾਰ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 83 ਵਿੱਚ ਦਸ ਰਾਜੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਘਬੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸਿਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਸਾਫ ਦਾ ਇੱਕ ਗੀਤ ਜਾਂ ਭਜਨ। ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਤੂੰ ਚੁੱਪ ਨਾ ਰਹਿ; ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਮੈਂ ਨਾ ਧਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਲ ਨਾ ਰਹਿ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੇਖ, ਤੇਰੇ ਵੈਰੀ ਘਲਘਲਾਟ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੈਥੋਂ ਘਿ੍ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਹੈ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 83:1, 2.

ਨੂਹ ਦੇ ਜਲ-ਪੂਲਯ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਜਲ-ਪੂਲਯ-ਪੂਰਵ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਜੋ ਕਾਰਣ ਦਰਸਾਇਆ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਬੁਰੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਈਬਲ ਇਕਤਾ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ “ਅੱਖ ਨਾਲ ਅੱਖ ਮਿਲਾ ਕੇ” ਦੇਖਣਾ। ਕੀ ਦੇ ਜਣੇ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਤੱਕ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਣ?

ਹੁਣ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਗੱਲ ਕਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੁੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੋ ਮਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਰਹੋ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:10.

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਗੁੰਝਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸਭ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੁਭਾਉ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਭਾਉ ਮਨੁੱਖੀ ਕਰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ—ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ੇਮ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਆਤਮਾ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸ਼ੇਮ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਾਨ ਬਾਗੀ ਨਿਮਰੋਦ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੇਮ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਨੂਹ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਸੇਥ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਹਾਬੀਲ ਦੀ ਥਾਂ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਹਾਬੀਲ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜੋ ਆਦਮ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਵੰਸ਼ਜ ਸੀ।

ਉਤਪੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਨਿਮਰੋਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਐਸੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਯਾਈ ਹਨ। ਅਬਰਾਮ, ਸ਼ੇਮ ਰਾਹੀਂ, ਐਸੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੇਵਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਅਨੁਯਾਈ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਨਿਮਰੋਦ ਆਪਣਾ ਮੀਨਾਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਦ ਸ਼ੇਮ ਵਾਚਾ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਪਰ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਚਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸ਼ੇਮ ਅਤੇ ਨਿਮਰੋਦ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਨਿਮਰੋਦ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਲਕੀਸਿਦਕ, ਸਾਲੇਮ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਪਰਮ ਉੱਚੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਯਾਜਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਹਾਰ ਤੋਂ ਮੁੜਦੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ; ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲੇਮ ਦਾ ਰਾਜਾ ਵੀ, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜਾ; ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮਾਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਨਾ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅੰਤ; ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ; ਸਦਾ ਲਈ ਯਾਜਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁਲਪਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਵੀ ਲੁੱਟ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਯਾਜਕਾਈ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ—ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ—ਦਸਵੰਧ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀਆਂ ਕਮਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਹਨ।

ਪਰ ਉਹ, ਜਿਸ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੋਂ ਦਸਵੰਧ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਾਅਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ, ਛੋਟਾ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਨਾਸਵੰਤ ਮਨੁੱਖ ਦਸਵੰਧ ਲੈਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉੱਥੇ ਉਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਂ, ਤਾਂ ਲੇਵੀ ਨੇ ਵੀ, ਜੋ ਦਸਵੰਧ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਵਿੱਚ ਦਸਵੰਧ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੇਲਕੀਸਿਦਕ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕਮਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7:1-10.

ਮਲਕੀਸਿਦਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ—ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਭਾਵ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖੇ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥੀ ਗਵਾਹੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਲਕੀਸਿਦਕ, ਜੋ ਸਿਨਾਈ ਉੱਤੇ ਲੇਵੀਵੰਸ਼ੀ ਪੁਰੋਹਿਤਾਈ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲੇਵੀਵੰਸ਼ੀ ਪੁਰੋਹਿਤਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪਹਿਲਾਂ, ਲੇਵੀ ਤੋਂ ਦਸਵੰਧ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਲੇਵੀਵੰਸ਼ੀ ਪੁਰੋਹਿਤਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਲੇਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਕਤ-ਵੰਸ਼ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਕੇ। ਮਲਕੀਸਿਦਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਲੇਵੀ ਦੀ ਲੀਨ ਤੋਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਵੀ ਅਜੇ

ਜਨਮਿਆ ਹੀ ਨਹੀ ਸੀ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਉਹ ਲੜੀ ਜੋ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਅਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਪਰਖ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਤਨ ਅਤੇ ਉਸ ਪਰਖ ਦੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਲਹੂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਫਿਰ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੰਦਰਧਨੁਸ਼, ਨੂਹ ਅਤੇ ਵੇਦੀ-ਉਪਾਸਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਤਪੱਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਘਟਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪਾਤਰ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਜਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਹਨ।

ਉਤਪੱਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਠੀਕ ਉਸੇ ਥਾਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਮਰੋਦ ਮੌਤ ਦੀ ਵਾਚਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇੱਟਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਉਸ ਵੇਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਿਨਾਂ ਤਰਾਸ਼ੇ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਾਰੇ ਦੇ ਬਣਤਰ ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਨਕਲ ਸਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੇਦੀ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਮਰੋਦ ਦਾ ਧਰਮ, ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਧਰਮ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਇੱਟਾਂ ਬਣਾਈਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾੜੀਏ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪੱਥਰ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਾਰੇ ਦੀ ਥਾਂ ਕੱਚਾ ਡਾਮਰ ਸੀ। ਉਤਪੱਤੀ 11:3.

ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੱਥਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਬਣਾਵੇਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਾਸ਼ੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਨਾ ਬਣਾਈਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਔਜ਼ਾਰ ਚਲਾਵੇਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਿਰਗਮਣ 20:25.

“ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਬੈਠਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅੱਗ ਸਾਡੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸੱਚਾ ਵੇਦੀ ਮਸੀਹ ਹੈ; ਸੱਚੀ ਅੱਗ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਤੇ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹੋਇਆਂ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਅਜੀਬ ਵੇਦੀਆਂ ਕੋਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” Selected Messages, book 3, 300.

ਹੋਰ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਉਤਪੱਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੂਹ ਦਾ ਜਲ-ਪਲਾਵਨ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨੂਹ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਤਦ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਧੀ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀ ਉਹ ਵਿਧੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਇਨ ਅਤੇ ਹਾਬਿਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਥਾ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਕਥਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਾਚਾਕ ਲੋਕ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਆਰਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਨਿਮਰੋਦ ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ੇਮ, ਜੋ ਕਿ ਅਬਰਾਹਾਮ ਹੈ, ਉਸੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲ ਨੂਹ ਦੇ ਕਿਸਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਦੋ ਵਾਚਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਤਦੋਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮੀ ਵਾਚੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਕਦਮ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਿਆਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਦਾ ਅਲਫਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਓਮੇਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਬਾਬਲ ਦੀ ਆਰੰਭਕ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦੀ ਭੇਟ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਕਹਾਣੀ—ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਉੱਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਰੇਖਾ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਮੀਨਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦੀ ਭੇਟ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੇਖਾ ਦੋ ਵਿਰੁੱਧ ਭੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਾਕਾਸ਼ਣਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਦੀ ਭੇਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ

ਆਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਅਲਫਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਹੈ। ਓਮੇਗਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਈ ਗੁਣਾ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਲੀਬ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਾਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਮਰੋਦ ਦਾ ਮੀਨਾਰ 9/11 ਦੇ ਟਵਿਨ ਟਾਵਰਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦੀ ਭੇਟ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਵਾਚੇ ਦੀ ਰੇਖਾ ਗਿਆਰਾਂ ਅੰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਈ ਅੰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰੇਖਾ ਨਿਮਰੋਦ ਦੇ ਅਲਫਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਮਰੋਦ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਇਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨੂਹ ਦੇ ਜਲ-ਪ੍ਰਲਯ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹਾਲੀਆ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚੇ ਹੋਏ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਚਿਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਮਿਕ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਦੇ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਅਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:11।

ਨਿਮਰੋਦ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧਰਮੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਤਪੱਤੀ 11-22 ਦੇ ਅਲਫਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:11 ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਯਤ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾਈ ਜਾਵੇ। ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਗਲੀ ਹੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜੋ ਅਮੋਹਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਦੋ ਆਯਤਾਂ ਬਾਅਦ, ਮਸੀਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਅਮੋਹਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁੰਜੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਫਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਵਾਂ।

ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:10-13.

ਬਾਈਬਲ ਸਮੂਹ ਦੀ ਬਾਈਵੀਂ ਅਧਿਆਇ ਓਮੇਗਾ ਅਧਿਆਇ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਕੇ ਪਹਿਚਾਣਾਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਵੀਂ ਅਧਿਆਇ ਆਖਰੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚਯ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਯੂਹੰਨਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਵੀ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਤਮੁਸ ਕਰੀ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਤੂਰੀ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਏਸ਼ੀਆ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇ; ਅਰਥਾਤ ਅਫ਼ਸੂਸ, ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ, ਅਤੇ ਪਰਗਮੁਸ, ਅਤੇ ਥੁਆਤੀਰਾ, ਅਤੇ ਸਾਰਦਿਸ, ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆ, ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਕੋਲ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:9-11.

ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਪਤਮੁਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 9/11 ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੂੰ

ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਯਿਸੂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਅੱਠਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ:

ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:8.

ਅੱਠਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਉਹ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਨੌਂ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਰਾਂ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੌਂ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਪਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਤਥਾਪਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਦਕਿ ਚਾਰ ਤੋਂ ਅੱਠ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਪਰਮੇਸੁਰਤੱਤ ਵਲੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਪਦ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ-ਇਕਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਆਰੰਭਕ ਲੱਛਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਜੋ ਸੀ, ਜੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਚੌਥੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਠਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਆਸੀਆ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਹੈ, ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੋਂ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਹਾਕਮ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਧੋ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਯਾਜਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ; ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਰਬਭੋਮਤਾ ਯੁਗਾਂ ਯੁਗ ਰਹੇ। ਆਮੀਨ। ਵੇਖੋ, ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਅੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੌਂਕਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਕੁਲ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੇ। ਐਸੇ ਹੀ, ਆਮੀਨ।

ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 1:4-8.

ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜੀ ਆਯਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।" "ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ" ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ ਦਾ ਉਹੀ ਜਿਹਾ ਕਥਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਨਾ ਕਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।" ਜਿਹੜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ।

ਚੌਥੀ ਆਇਤ ਮੁਹਰਾਂ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਆਇਤ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, "ਮੈਂ ਯੂਹੰਨਾ," ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਠਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਆਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਪੰਜ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਵਿਆ ਗਵਾਹੀ। ਚੌਥੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ "ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।" ਅੱਠਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ "ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮਸੀਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਵੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਨ ਜੋ ਸੀ, ਜੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ "ਕੁੰਜੀਆਂ," ਜੋ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹੀ "ਕੁੰਜੀ" ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ 22:22 ਵਿੱਚ ਇਲਿਆਕੀਮ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਅਲਫਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਹੈ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਬਾਈਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੇਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ

ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਈਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੋਹਰ-ਖੇਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਪਹਿਲਾ, ਤੇਰਵਾਂ ਅਤੇ ਬਾਈਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਇਬਰਾਨੀ ਦੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ "ਸੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮੱਤੀ ਦੇ ਤੇਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅੱਠ ਹਾਇਆਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਵਾਦ ਦਾ ਅੰਤ ਦਾਉਦ ਦੀ ਉਸ ਗੂੜ੍ਹੀ ਪਹੇਲੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਪਹੇਲੀ ਜੋ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਹੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ।

ਜਦੋਂ ਫਰੀਸੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਕਿਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ?

ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਦਾਉਦ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਵੇਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬੈਠ, ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਪੱੜੀ ਨਾ ਬਣਾ ਦਿਆਂ? ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਦਾਉਦ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?

ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵੀ ਬਚਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦੇ ਸਕਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੱਤੀ 22:41-46।

ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਵਾਚਾਕਾਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇਸ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਉਹ ਬਚਨ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ: ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਫਾਟਕ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਬਚਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ, ਅਤੇ ਆਖ, ਹੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕੋ, ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਟਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ। ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਆਪਣੇ ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਾਵਾਂਗਾ। ਝੂਠੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ—ਇਹ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਬਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਿੱਧਾ ਕਰ ਲਵੋ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੜੋਸੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਿਆਂ ਕਰੋ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਦੇਸੀ, ਅਨਾਥ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਥਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲਹੂ ਨਾ ਵਗਾਓ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹੋਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਤੁਰੋ: ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵਸਣ ਦਿਆਂਗਾ। ਵੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਝੂਠੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚੋਰੀ ਕਰੋਗੇ, ਕਤਲ ਕਰੋਗੇ, ਵਿਵਚਾਰ ਕਰੋਗੇ, ਝੂਠੀ ਕਸਮ ਖਾਓਗੇ, ਬਿਆਲ ਲਈ ਯੂਪ ਸਾੜੋਗੇ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰੋਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆ ਖੜੋਗੇ, ਅਤੇ ਕਰੋਗੇ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ?

ਕੀ ਇਹ ਘਰ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਕੂਆਂ ਦੀ ਗੁਫਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ? ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਉਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਜਾਓ ਜੋ ਸ਼ੀਲੋਹ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ।

ਅਤੇ ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ

ਨਾਲ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਨਾਲ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਸ਼ੀਲੋਹ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਅੱਗੋਂ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਅਫਰਾਈਮ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ, ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਉਠਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਨਾ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 7:1-16.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਨਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਕਰਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਵੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ (ਵਾਚਾ ਦਾ ਇਕ ਮਨੁੱਖ) ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਚਾ-ਬੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਮੂਸਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਾਚਾ-ਬੱਧ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰੇ। ਸ਼ੀਲੋਹ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਚਾ-ਬੱਧ ਲੋਕ ਦਾ ਪਾਪ ਅਮੋਚਨਯੋਗ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਫਰਾਈਮ ਮੁਰਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਹੋਸ਼ਿਆ 4:17।

ਅਹਿਦਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਿੰਦੂ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਅਹਿਦਕ ਸੰਬੰਧ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਅਤੇ ਕਾਲੋਬ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ, ਜੋ ਦਸਵੇਂ ਪਰੀਖਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਧਿਆਇਆਂ ਬਾਅਦ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰੇ।

ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਉਠਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਪਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰਣਗੇ, ਤਦ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 11:14.

ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਲੋਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਉਗਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਕਟ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ “ਕਰੇਗਾ।”

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਨਾਲ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਥਾਂ ਨਾਲ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਸ਼ੀਲੋਹ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਅੱਗੋਂ ਕੱਢ ਸੁੱਟਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਅਫਰਾਈਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ, ਕੱਢ ਸੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕਰ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਚੁੱਕ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 7:14-16.

ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਉਸ ਡਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਘੇਰ ਲਏਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਗੇ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੋ ਡਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਾਚਾ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਵਾਚਾ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣੋ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬੋਲੋ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ,

ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ;

ਸ਼ਾਪਿਤ ਹੋਵੇ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਇਸ ਵਾਚਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਸ ਲੋਹੇ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਕੱਢ ਕੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਇਹ

ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਾ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਸਹੁੰ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਵਗਣ ਵਾਲਾ ਦੇਸ ਦਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਹੈ।

ਤਦ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ,

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਖੋ, "ਇਸ ਵਾਚਾ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉੱਪਰ ਲਿਆਇਆ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਉੱਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਆਖਦਾ ਹੋਇਆ, 'ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੰਨੋ।' ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਗਿਆ ਨਾ ਮੰਨੀ, ਨਾ ਆਪਣਾ ਕੰਨ ਲਾਇਆ, ਸਗੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਮਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਚਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ।"

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਵਜਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ; ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਐਸੀ ਬਿਪਤਾ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਜਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਧੂਪ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲੋਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਹੇ ਯਹੂਦਾਹ, ਤੇਰੇ ਨਗਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇਰੇ ਦੇਵਤੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲੱਜਾਜਨਕ ਵਸਤੂ ਲਈ ਵੇਦੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਅਲ ਲਈ ਧੂਪ ਸਾੜਨ ਦੀਆਂ ਵੇਦੀਆਂ।

ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਉੱਠਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੁਹਾਈ ਦੇਣਗੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 11:1-14.

ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 11:11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਇਕੱਠਾਈ ਯਸਾਯਾਹ 11:11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਲਾਈਨ ਦਾਨੀਏਲ 11:11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਤਾੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 11:11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਡਰ ਜੋ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 11:11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੱਥੀ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਉੱਤੇ ਅੱਠ ਹਾਇਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਤੇਈਂ ਜਾਂ ਤਾਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਹੈ, ਜਾਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪੁਰਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੂਲਹਨ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਕ ਦੇਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ "ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ।" ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਰੀ ਰਚੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਮਨੁੱਖ ਵੱਲੋਂ ਤੇਈਂ ਕਰੇਮੇਸੇਮ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤੇਈਂ ਕਰੇਮੇਸੇਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛਿਆਲੀ ਕਰੇਮੇਸੇਮ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੋ?

ਵਿਆਹ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ, ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਤੇਈ-ਤੇਈ ਦੇ ਦੋ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨਾਲ ਛਿਆਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੰਦਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮੰਦਰ ਵਜੋਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੁਰਖ ਮੰਦਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਬੰਧ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ

ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਤੇਈ" ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੰਮ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੱਤੀ ਤੇਈ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹਨ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਅੱਠਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਪੁਨਰੁੱਥਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੂਹ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਠ ਜਾਨਾਂ ਹਨ; ਉਹ ਸੇਬ ਦੀਆਂ ਅੱਠ ਸੰਤਾਨਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦੀ ਮੁਹਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਖਤਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਹ ਯਾਜਕ ਹਨ ਜੋ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਅੱਠ ਹਾਏਆਂ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ਜਾਲੀ ਅੱਠ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਚਾਰਣ ਹੈ।

ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹਾਇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਦੀ ਆਖਰੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੂਰਵਰੂਪ ਹੈ। ਮੱਤੀ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਤੱਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਬਾਰਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਮਊਨ ਬਰਯੋਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪਤਰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਮੱਤੀ 16:18।

ਮੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਈ ਤੱਕ ਕੁੱਲ 459 ਆਯਤਾਂ ਹਨ। ਮੱਧਲੀ ਆਯਤ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਤਰਹਵੀਂ ਆਯਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਆਯਤ ਨੂੰ ਅਠਾਰਹਵੀਂ ਅਤੇ ਉੱਨੀਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕੋ ਹੀ ਕਥਨ ਹਨ।

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ, ਹੇ ਸ਼ਿਮਓਨ ਬਰਯੋਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਪੁਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ, ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਪੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 16:17-19।

ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੱਕ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰ ਮਸੀਹੀ ਪਰਮ ਲਈ ਵਾਚਾ ਦਾ ਮੂਲਭੂਤ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਉਸ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਿਮੇਨ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪਤਰਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ; ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਹਰ ਅੱਖਰ ਦੀ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਜਿਵੇਂ "a" ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ "z" ਛੱਬੀ ਹੈ—ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ "p" 16 ਹੈ, "e" 5 ਹੈ, ਅਤੇ "t" 20 ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਇੱਕ "e" 5 ਹੈ ਅਤੇ "r" 18 ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ 16 X 5 X 20 X 5 X 18 ਨੂੰ ਗੁਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਜੋੜ 144,000 ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਨਾਮ-ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਜੋ ਵਾਚਾਈ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ 16 ਆਇਤ 18 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ Peter ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ ਸੰਖਿਆ 16 ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਸੰਖਿਆ 18 ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਬਾਰਾਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਲਾਈਨ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ 305 ਆਇਤਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਗਿਆਰਹੀ ਆਇਤ ਨੂੰ ਉਸ ਲਾਈਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਅਧਿਆਇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਲਫ਼ਾ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਉਹੀ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਓਮੇਗਾ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮੱਤੀ ਵਿੱਚ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਚਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਉੱਚਤਮ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ

ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਾਚਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਆਇਤ ਕੇਵਲ ਕੇਂਦਰੀ ਆਇਤ ਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਿਹਰੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਮੱਧਲੇ ਪੜਾਅ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਤਨੀ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਚਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੀ ਵੀ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਖਾਲ ਦਾ ਮਾਸ ਸੁੰਨਤ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਤਪੱਤੀ 17:11।

ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਯੂੜ ਅਤੇ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ, ਝੂਠੇ ਜਵਾਹਿਰ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਸਿੱਕੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਪਵਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਕੇ ਲੈ ਗਈ। ਉਸ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦ ਲਈਆਂ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਗਾਇਬ ਸੀ। ਕੀਮਤੀ ਜਵਾਹਿਰ, ਹੀਰੇ, ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਾਸੇ ਬੇਅੰਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖਿਲਰੇ ਪਏ ਸਨ।”

“ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਦੂਕਚਾ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ, ਹੀਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਠੀਆਂ ਭਰ ਭਰ ਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦੂਕਚੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਦਾ ਗਿਆ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵੀ ਬਾਕੀ ਨਾ ਰਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਹੀਰੇ ਸੁਈ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।”

“ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ‘ਆ ਅਤੇ ਵੇਖ’ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ।”

“ਮੈਂ ਉਸ ਪੇਟਾਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤ ਮਾਰੀ, ਪਰ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੌਧੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਘੁਸ ਕੇ ਚਮਕਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛਿਟਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂੜ ਵਿੱਚ ਰੱਦਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪੇਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਸਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਹਰੇਕ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤਿ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ।” *Early Writings*, 83.

“ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ [ਅਚਾਨਕ] ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।” *Spalding and Magan*, 5.

ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਭ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜੋਤਿਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਉੱਤਮ ਪਾਇਆ। ਦਾਨੀਏਲ 1:20.